

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 19. dubna 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo – Španělsko) – Asociación Nacional de Empresas Forestales (Asemfo) v. Transformación Agraria SA, Administración del Estado

(Věc C-295/05) ⁽¹⁾

(Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Přípustnost — Článek 86 odst. 1 ES — Neexistence autonomní působnosti — Skutečnosti umožňující Soudnímu dvoru užitečně odpovědět na položené otázky — Směrnice 92/50/EHS, 93/36/EHS a 93/37/EHS — Vnitrostátní právní úprava, která umožňuje veřejnému podniku provádět na přímý příkaz veřejných orgánů transakce bez použití obecného režimu zadávání veřejných zakázek — Struktura vnitřní správy — Podmínky — Veřejný orgán musí vykonávat nad odlišnou entitou kontrolu obdobnou kontrole, kterou vykonává nad vlastními organizačními složkami — Odlišná entita musí vykonávat většinu své činnosti s veřejným orgánem nebo orgány, které ji vlastní)

(2007/C 96/15)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Asociación Nacional de Empresas Forestales (Asemfo)

Žalovaní: Transformación Agraria SA, Administración del Estado

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunal Supremo – Výklad čl. 86 odst. 1 ES a směrnic 93/36/EHS, 93/37/EHS, 97/52/ES, 2001/78/ES a 2004/18/ES o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na dodávky, stavební práce a služby – Slučitelnost vnitrostátní právní úpravy, stanovící pro podnik veřejného práva právní režim, který mu umožňuje provádět veřejné práce mimo stanovené postupy zadávání veřejných zakázek

Výrok

Směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby, směrnice Rady 93/36/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na dodávky a směrnice Rady 93/37/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce nebrání takovému právnímu režimu, jaký používá Tragsa, který jí umožňuje, jakožto veřejnému podniku, který jedná v postavení vlastního nástroje a technické služby několika veřej-

ných orgánů, provádět transakce, aniž by podléhala režimu stanovenému uvedenými směrnicemi, jestliže jednak dotyčné veřejné orgány vykonávají nad tímto podnikem kontrolu obdobnou kontrole, kterou vykonávají nad vlastními organizačními složkami, a jednak takový podnik uskutečňuje většinu svých činností s těmito veřejnými orgány.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 257, 15.10.2005.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 19. dubna 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Ireland – Irsko) – Elaine Farrell v. Alan Whitty, Minister for the Environment, Ireland, Attorney General, Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI)

(Věc C-356/05) ⁽¹⁾

(Povinné pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel — Směrnice 72/166/EHS, 84/5/EHS a 90/232/EHS — Škoda způsobená osobám cestujícím ve vozidle — Část vozidla, která není uzpůsobena pro přepravu cestujících vsedě)

(2007/C 96/16)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Ireland

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Elaine Farrell

Žalovaní: Alan Whitty, Minister for the Environment, Ireland, Attorney General, Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – High Court of Ireland – Výklad článku 1 třetí směrnice Rady 90/232/EHS ze dne 14. května 1990 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel (Úř. věst. L 129, s. 33; Zvl. vyd. 06/01, s. 249, dále jen „třetí směrnice“) – Osoba přepravující se jako cestující v části vozidla, která není určena k přepravě osob ani za tímto účelem vybavena sedadly – Vnitrostátní právní úprava, která nepředepisuje povinné pojistné krytí takovýchto osob pro případ nehody

Výrok

- 1) Článek 1 třetí směrnice Rady 90/232/EHS ze dne 14. května 1990 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel musí být vykládán tak, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které povinné pojištění občanskoprávní odpovědnosti za škodu z provozu motorového vozidla nepokrývá odpovědnost za škodu na zdraví způsobenou osobám cestujícím v části vozidla, která nebyla navržena ani vyrobena se sedadly pro cestující.
- 2) Článek 1 třetí směrnice 90/232 splňuje všechny podmínky požadované k tomu, aby vyvolával přímý účinek, a tudíž přiznává jednotlivcům práva, která mohou uplatnit přímo u vnitrostátních soudů. Je však na vnitrostátním soudu, aby ověřil, zda se tohoto ustanovení lze dovolávat proti takovému subjektu, jakým je Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI).

(¹) Úř. věst. C 315, 10.12.2005.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 19. dubna 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Bruxelles – Belgie) – De Landtsheer Emmanuel SA v. Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, Veuve Clicquot Ponsardin SA

(Věc C-381/05) (¹)

(Směrnice 84/450/EHS a 97/55/ES — Srovnávací reklama — Označení soutěžitele nebo zboží či služby nabízené soutěžitelem — Zboží nebo služby, jež slouží stejným potřebám nebo jsou zamýšleny pro stejný účel — Odkaz na označení původu)

(2007/C 96/17)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: De Landtsheer Emmanuel SA

Žalovaní: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, Veuve Clicquot Ponsardin SA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Cour d'appel de Bruxelles – Výklad čl. 2 bodu 2a a čl. 3a odst. 1 písm. b) a f)

směrnice Rady 84/450/EHS ze dne 10. září 1984 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se klamavé reklamy (Úř. věst. L 250, s. 17; Zvl. vyd. 15/01 s. 227), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/55/ES ze dne 6. října 1997, kterou se mění směrnice 84/450/EHS o klamavé reklamě tak, aby zahrnovala srovnávací reklamu (Úř. věst. 290, s. 18; Zvl. vyd. 15/03, s. 365) – Srovnávací reklama – Označení soutěžitele nebo zboží či služby nabízené soutěžitelem – Použití výrazů odkazujících na charakteristické vlastnosti šumivých vín a konkrétněji šampaňského v reklamě na pivo

Výrok

- 1) Článek 2 bod 2a směrnice Rady 84/450/EHS ze dne 10. září 1984 o klamavé a srovnávací reklamě, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/55/ES ze dne 6. října 1997, musí být vykládán v tom smyslu, že odkaz na druh výrobků, a nikoliv na určitý podnik nebo výrobek, v reklamním sdělení lze považovat za srovnávací reklamu, pokud umožňuje poznat, že se uvedené sdělení vztahuje konkrétně na tento podnik nebo na zboží či služby, které nabízí. Okolnost, že jako ty, na něž se vztahuje reklamní sdělení, lze identifikovat několik soutěžitelů zadavatele reklamy nebo zboží či služby, které nabízejí, není relevantní pro určení toho, že reklama má srovnávací charakter.
- 2) Existence soutěžního vztahu mezi zadavatelem reklamy a podnikem, který je identifikován v reklamním sdělení, nemůže být stanovena nezávisle na zboží či službách, které tento podnik nabízí.

Za účelem určení existence takového soutěžního vztahu je třeba přihlídnout k:

- současnému stavu na trhu a spotřebním zvyklostem, jakož i jejich možnému vývoji,
- části území Společenství, na němž je reklama šířena, aniž by však byly vyloučeny případné účinky, které může mít vývoj spotřebních zvyklostí v jiných členských státech na dotčený vnitrostátní trh, a
- zvláštním vlastnostem výrobku, které chce zadavatel reklamy propagovat, jakož i image, který mu zamýšlí vtisknout.

Kritéria umožňující stanovit existenci soutěžního vztahu ve smyslu čl. 2 bodu 2a směrnice 84/450, ve znění směrnice 97/55, a kritéria, jejichž účelem je ověřit, zda srovnávání odpovídá podmínce uvedené v čl. 3a odst. 1 písm. b) této směrnice, nejsou totožná.

- 3) Reklama, která odkazuje na druh výrobku, aniž by přitom identifikovala soutěžitele nebo zboží nabízené tímto soutěžitelem, není nedovolená s ohledem na čl. 3a odst. 1 směrnice 84/450, ve znění směrnice 97/55. Podmínky přípustnosti takové reklamy musí být přezkoumány ve světle jiných vnitrostátních ustanovení nebo případně ustanovení práva Společenství bez ohledu na skutečnost, že by to mohlo znamenat menší ochranu spotřebitelů nebo konkurenčních podniků.